

[Dohrmann]

de. Man har jo forsøgt at bilde folk ind, at det, der var vedtaget, var noget, ens eget parti absolut ikke stod for, og som man ville gøre alt for at få ændret.

Og når der dukker den slags udtalelser op også fra Det Konservative Folkeparti og vi hører det modsatte fra visse andre regeringspartier, så er der kun én eneste ting at gøre, og det er at få det til debat i folketingsalen og få konstateret, om man mener de udtalelser, man fremkom med. Mener man, at de fejltagelser, der er begået, skal ændres, så er det godt, så er det positivt.

Men jeg er enig med hr. Grove i, at det ikke ændrer noget, når man står op og kommer med et indlæg af denne karakter, sådan som hr. Grove gjorde, hvor han var totalt afvisende og sagde, at vandmiljøplanen er god nok, den er ikke skyld i, at landbruget har problemer. Så ændrer det ikke noget, så er debatten meningsløs og formålsløs. Men det var ikke det, der var hensigten.

Gade (SF):

Det, der er problemet med den forespørgsel, som Fremskridtspartiet har stillet, og den dagsorden, Fremskridtspartiet har foreslået, er jo, at de gør miljøkravene til dansk landbrugs hovedproblem. Vi så det samme for et år og 1 dag siden, den 6. april sidste år, på protestmødet i Herning, hvor dansk landbrugs top prøvede at redde skindet ved at bilde landmændene ind, at det var en kunstgødningsafgift, der var landbrugets problem, og dermed også miljøet, der var landbrugets problem. Jeg tror nok, der er mange landmænd, der bittert har fortrudt, at de hoppede på den galej, som nok mest reddede nogle topposter i dansk landbrug for dem, der sad der i forvejen, og som egentlig betød, at man ikke fik sat fokus på dansk landbrugs hovedproblemer: finansierings- og gældsproblemerne.

Det er jo ikke nye problemer. Vi har i hvert tilfælde kunnet se helt klart, at der ville blive endnu værre problemer med lave priser i EF og i det hele taget fremtidsmulighederne inden for landbruget, og mit parti har i adskillige landbrugsdebatter i de sidste år sat fokus på de problemer.

I den situation var vi i SF glade for, at vi kunne lave en fællesudtalelse med dele af landbruget, med svineproducenterne, hvori vi kunne skrive, at »i forhold til landbrugets samlede

problemer udgør virkningerne af miljøkravene kun en mindre del. Derfor advarer vi stærkt imod at sammenblende løsningen af de problemer, som miljøkravene skaber, med løsningen af finansierings- og strukturkrisen. En sådan sammenblanding forplumrer en saglig debat om både miljøproblemerne og gældsproblemerne.«

Det er præcis sådan, det er. Og det, der er problemet med Fremskridtspartiets forespørgsel i dag, er, at den fremturer i det gamle mønster. Der er også kræfter i landbruget, der gør det, men i virkeligheden er det til større skade for landbruget og til skade for løsningen af landbrugets problemer.

Jeg kunne forstå, at hr. Grove sagde, at nu får vi travlt de sidste måneder her i Folketinget. Ja, vi burde jo have haft travlt i et par år. I stedet kom regeringen med en høsttabsordning, der blev lanceret lige før Venstres landsmøde, og som jo ikke har hjulpet nogen, kun skabt forventninger hos nogle om, at man ville noget. I stedet var det den sædvanlige tilskudsmodel, som man efterhånden er ved at fylde landbruget med uden at løse problemerne

Fremskridtspartiet har jo ret i en del af sin kritik af, hvordan dansk landbrug har udviklet sig. Der må man sige, at en del af EF-beslutningerne er den virkelige skurk i den diskussion.

Jeg savner i virkeligheden miljøministeren i dag. Jeg ved godt, at forespørgslen er rettet til statsministeren og landbrugsministeren, men vi må sige, at vi savner ham. Men så må vi jo nøjes med de to ministre, der er her. Og det kan da også godt være, at landbrugsministeren, når det kommer til stykket, for en del af det her er den bedste, for det var jo hr. Tørnæs, der var hovedforhandler om 9-måneders-kravet på regeringens side, dengang som politisk ordfører.

At landbrugsministeren kan udtale til pressen, at han ikke engang kan huske det, er jo helt grotesk. Jeg ved ikke, hvilke ord man må anvende fra denne talerstol, men ude i forsamlingshusene vil vi så bruge de rette ord for den opførsel. Det kan da ikke passe, at landbrugsministeren ikke kan huske, at han var politisk ordfører og netop i den egenskab havde en ganske speciel rolle, da den nuværende vandmiljøplan blev vedtaget.

SF's kritik af vandmiljøplanen er den samme, som da den blev vedtaget; derfor undlod vi at stemme. Når vi analyserer det igennem, er